

**การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น
เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์
“เมธิประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี**

The development of computer assisted instruction : game type subject basic of
computer on component of computer for mathayomsuksa 2 students of Sriprachan
“Methipramuk” school, Suphanburi Province

ศิริรัตน์ กระจาดทอง *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ให้มีประสิทธิภาพ (80/80) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ปีการศึกษา 2553 ได้จากการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มยกชั้น (Cluster sampling) มา 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อใช้สอบถามผู้เชี่ยวชาญ 2) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสถิติ t – test

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบในร่างกาย มีประสิทธิภาพ 80.02/82.58 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับ ดี ($\bar{X}$ = 4.29, S.D = 0.50)

คำสำคัญ : บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม / ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

* นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were : 1) develop The Computer Assisted Instruction : Game Type on Component of computer for mathayomsuksa 2 students of Sriprachan "Methipramuk" school. In order to meet standard criterion (80/80) , 2) Compare the difference of the student' achievement scores earned before and after using The Computer Assisted Instruction :Game Type on Component of computer and 3) Study the students' opinion towards The Computer Assisted Instruction : Game Type on Component of computer.

The research samples consisted of 33 students of mathayomsuksa 2, Sriprachan "Methipramuk" school. The research was conducted within the second semester of the academic year 2010, were selected as research samples by Cluster sampling

The instruments used for gathering data were : 1) A questionnaires Expert's opinion, 2) The Computer Assisted Instruction :Game Type on Component of computer for mathayomsuksa 2 students, 3) A learning achievement test as pretest and posttest, and 4) A questionnaires on opinion towards the programmed. The collected data were analyzed by the statistical means of mean, standard deviation and t - test.

The results of this research revealed as the following : 1) The Computer Assisted Instruction : Game Type on Component of Computer on Circulatory system was found efficient at the level of 80.02/82.58, and higher than the select efficient criterion of 80/80, 2) The students' achievement scores earned from the posttest scores at the level of 0.05 ($t = 20.35$) , and 3) The participated students' opinion towards the Computer Assisted Instruction :Game Type were at a good level ($\bar{X} = 4.29$, S.D= 0.50).

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่อยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนให้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544:23) ดังนั้นการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงมีการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นความสำคัญไปยังตัวผู้เรียนให้

สามารถพัฒนาทั้งทางด้านความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบไปพร้อมกัน โรงเรียนต่าง ๆ จึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามข้อกำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุขและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 64 กล่าวว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและให้มีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดใหม่การแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542:33)

การเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ และด้วยบริบทของเนื้อหาวิชา ซึ่งมุ่งเน้นทางด้านการปฏิบัติ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการในการเรียนรู้ แต่ในทางด้านเนื้อหาทฤษฎีเท่าที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในเนื้อหาวิชาที่เป็นทฤษฎี ต้องใช้ความจำความเข้าใจสูงเพราะเป็นการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ไกลตัว และผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าความสำคัญ ดังผลการประเมินการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550-2551 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2551 โดยจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

ปีการศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ ที่ทางโรงเรียน ได้ตั้งไว้	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (เทียบเป็น %)	เกณฑ์คะแนน ภาคทฤษฎี (40%)	เกณฑ์คะแนน ภาคปฏิบัติ (60%)
2550	80.00%	73.41%	19.35%	54.06%
2551	80.00%	70.21%	16.78%	53.43%

ที่มา : ประมวลโดย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานทะเบียนและวัดผล ฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข”

จากตารางแสดงให้เห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550-2551 มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นไม่ถึงเกณฑ์ตามที่โรงเรียนนั้นได้ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาในส่วนของเนื้อหาและทฤษฎีแล้วนั้นมีความต่ำกว่าครึ่งของระดับคะแนนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

สาเหตุที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่ำนั้นมีหลายปัจจัยด้วยกันได้แก่ ผู้สอนไม่เน้นกระบวนการให้นักเรียนปฏิบัติจริง ผู้สอนส่วนใหญ่ยังยึดหนังสือเรียนแทนหลักสูตร มิได้ถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (ธรรมเกียรติ กั่นอริ, 2543:96-99) และด้วยวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ต้องอาศัยการศึกษาจากอุปกรณ์จริงซึ่งอุปกรณ์บางชนิดไม่สามารถนำมาให้นักเรียนได้ศึกษาได้จากของจริงนอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบเดียวกัน ในเวลาเท่ากันกับนักเรียนทุกคน เป็นการยากที่จะให้นักเรียนทุกคนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างนักเรียนที่มีความถนัดสูงและมีพื้นฐานในการเรียนรู้มาเป็นอย่างดีจะเรียนรู้ได้เร็ว ส่วนนักเรียนที่มีความถนัดต่ำและมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเรียนไม่ทันเพื่อน

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการสร้างแม่แบบให้ผู้เรียนมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนสูงสุด มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักคิดใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำคัญ จึงได้มีการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ Computer Assisted Instruction (CAI) เข้ามาในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้วิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา หรือ Computer Based Education (CBE) ซึ่งหมายถึงการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขีดความสามารถในการสอนของครู อาจารย์ และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สื่อที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลได้ง่าย ปัญหาที่พบ ก็คือ ครูมักยึดแต่ตำรา เป็นสื่อหลักในการสอน จึงทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจได้ง่าย ดังนั้น สื่อที่นำมาประกอบการสอนควรมีความหลากหลาย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction :CAI) เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ไปสู่ผู้เรียน จะช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน และบทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองใช้เวลาตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล โดยอาศัยคำแนะนำจากครูเพียงเล็กน้อย หลักการของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับอิทธิพลแนวความคิดของนักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยม ที่มีความเชื่อว่า การสอนที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยจัดรูปแบบการนำเสนอความรู้เป็นหน่วยย่อยที่สัมพันธ์กันเป็นลำดับจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และบรรลุผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้แบบเอกัตภาพ (Individual Learning) (วุฒิชัย ประสารลอย, 2543 : 1- 10)

เกม ก็เป็นนวัตกรรมการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่ครูส่วนมากยอมรับว่ากิจกรรมการเล่นเกมน่าสนใจสามารถสร้างแรงจูงใจได้และสามารถนำไปใช้เพื่อให้กิจกรรมการสอนดำเนินไปถึงเป้าหมาย เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่เรานำให้เกิดความสนุกสนาน เป็นเครื่องมือฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติเบื้องต้นที่ดีต่อการเรียน เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้วว่าการเล่นเกมเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน หากเลือกที่จะเล่นให้เป็นแล้ว เกมจะช่วยในการเรียนรู้เป็นอย่างดี เกมนั้นมีเป้าหมายที่แน่นอนว่าผู้เล่นต้องพยายามให้บรรลุเป้าหมายคือชัยชนะเพราะฉะนั้นหากมีการเสริมแรงด้วย

ความรู้ โดยที่ผู้เล่นเองยังได้รับความสนุกสนานเช่นเดิม ก็ยังจะทำให้เกิดการเสริมสร้างทั้งความรู้และความสนุกสนานควบคู่กัน สอดคล้องกับข้อความที่ว่า เรียนให้สนุก เล่นให้มีความรู้ จากผลการใช้เกมเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่สหรัฐอเมริกา จะเห็นได้ว่าผลที่ได้ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าและหาความรู้เพิ่มเติม เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเองก็พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นการเลือกจัดกิจกรรมและการเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น จึงน่าจะนำสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเข้ามาร่วมในกิจกรรมโดยการเลือกรูปแบบให้มีความเหมาะสมเป็นการประยุกต์และรวบรวมองค์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียนให้ได้ประโยชน์อย่างสูงสุด ซึ่งได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน จะให้ผลดีต่อการเรียนรู้และส่งเสริมให้เกิดการจัดจำเนื้อหาดีกว่าการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป้าหมายของบทเรียนประเภทนี้ออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้ฝึกและทบทวนเนื้อหา รวมทั้งแนวคิดและทักษะที่ได้ เรียนไปแล้วคล้ายกับบทเรียนแบบฝึกทบทวน แต่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้สนุกสนานตื่นเต้น และสร้างความสนใจให้ผู้เรียนติดตามบทเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกมการสอนจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอน ทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้เกิดสูงขึ้นตามไปด้วย

จากความหลากหลายในคุณสมบัติของสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกมนั้นเมื่อนำเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ไปจัดทำเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม ก็จะทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งสาระความรู้และความสนุกสนานจากการเล่นเกมไปพร้อม ๆ กัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม และเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักการวิเคราะห์และแก้ไขสถานการณ์ ให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์ และคำสั่งเพื่อหาคำตอบ เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์โดยมุ่งหวังให้นักเรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีความสุข เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและมีความคงทนในการเรียนรู้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม ในการเรียนรู้ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ในการเรียนรู้ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบมีเกม สูงกว่าก่อนเรียน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อยู่ในระดับดี

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

ตัวแปรตาม ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ จากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 ห้อง นักเรียน 245 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้อง ได้จากการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มแบบยกชั้น (Cluster sampling) จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อใช้สอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน และด้านการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3 ท่าน

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

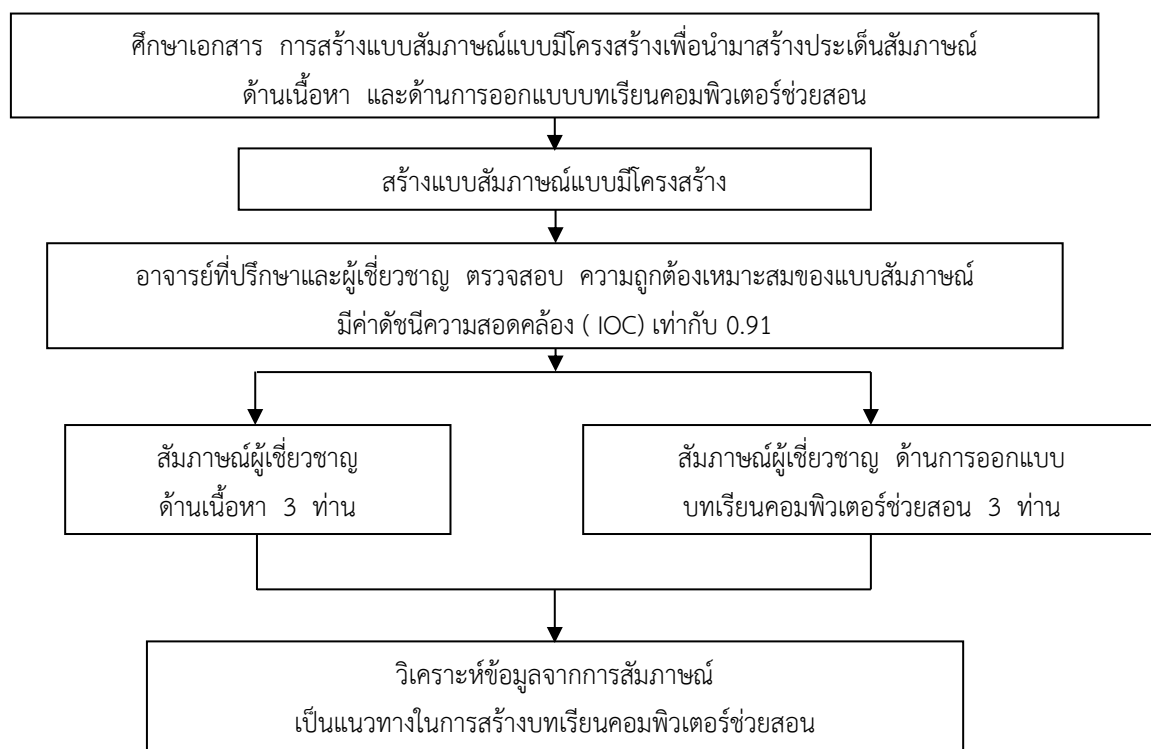
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

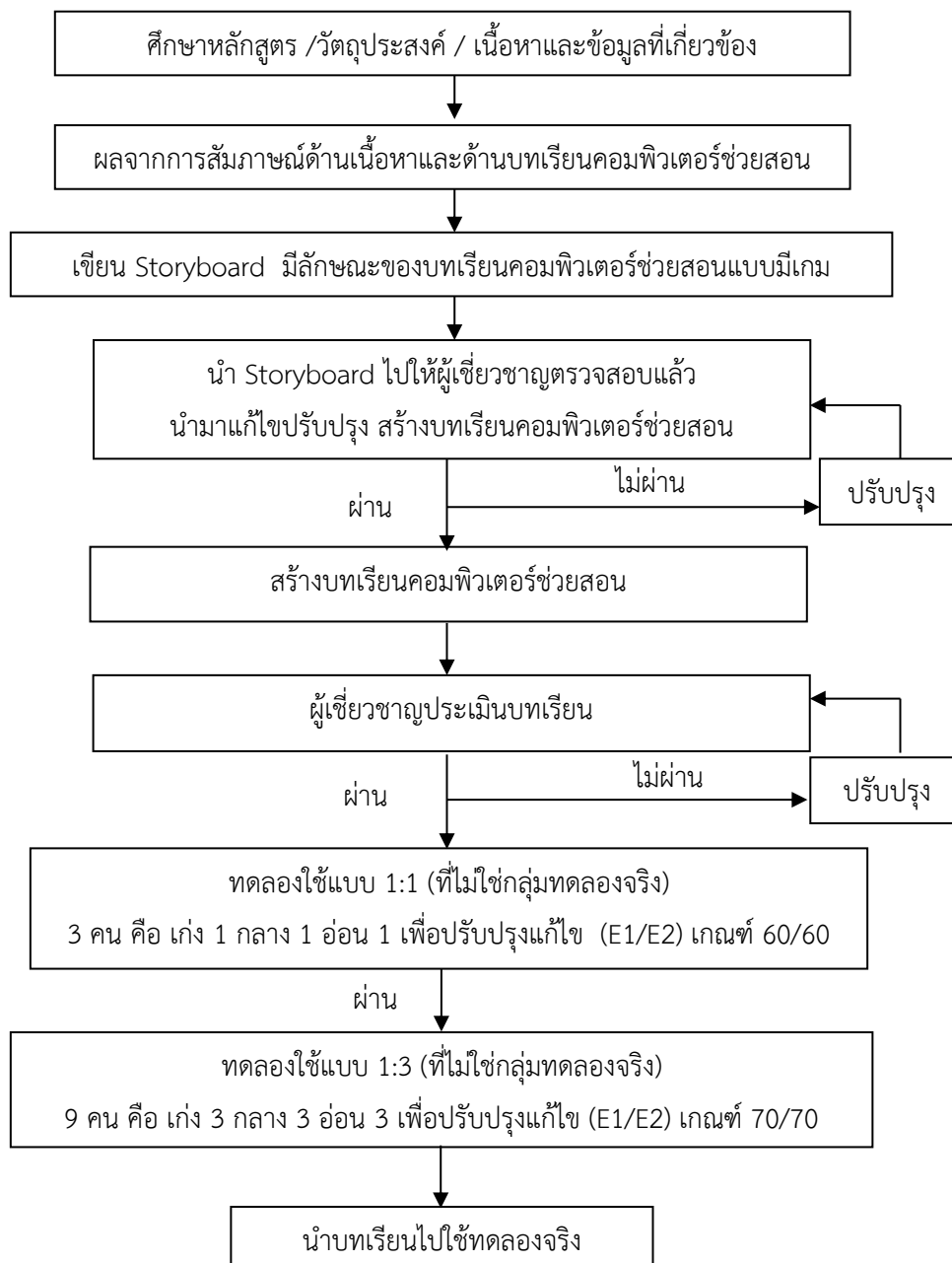
แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อที่จะนำไปสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบบทเรียน เพื่อหาแนวทางในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม โดยดำเนินการดังนี้

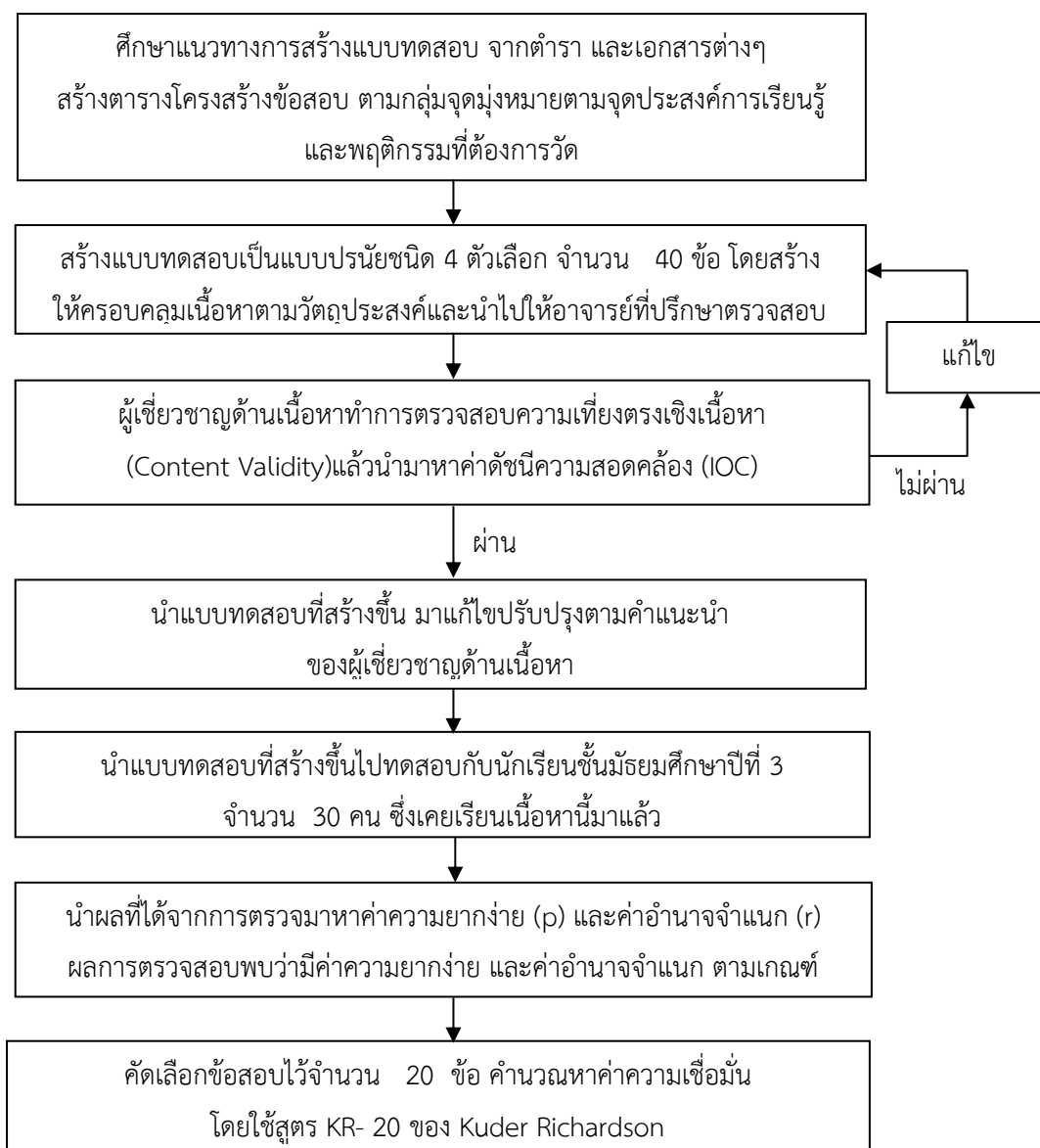
แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์
 การพัฒนาครั้งนี้มุ่งพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกมโดยเลือกเนื้อหา เรื่อง
 ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยได้มีวางแผนและกำหนด
 ขั้นตอนดำเนินการดังนี้

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่องส่วนประกอบของ
 คอมพิวเตอร์

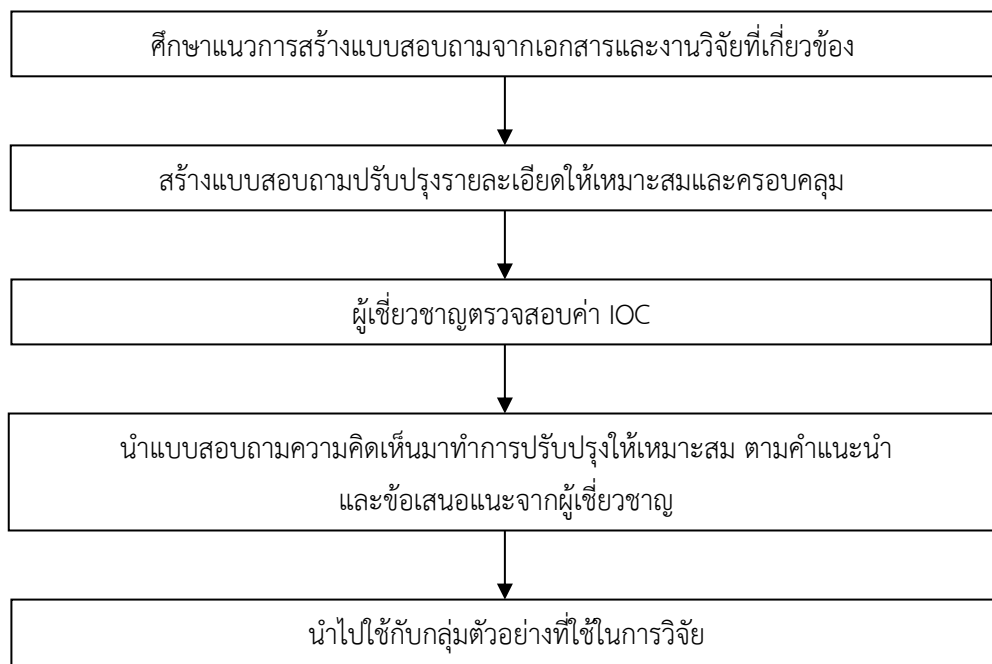
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์
เครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำ
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยข้อสอบชนิดเดียวกันแต่สลับตัวเลือก ซึ่งมี
ขั้นตอนต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องส่วนประกอบของ
คอมพิวเตอร์

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกมจนครบทุกเรื่องแล้ว ซึ่งแบบสอบถามที่จะให้ผู้เรียนประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นเตรียมการ

1. นำหนังสือราชการจากหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการทดลองและเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเจ้าหน้าที่ ผู้ดูแลห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมสถานที่ กำหนดวันและเวลาที่ใช้ในการทดลอง
3. เตรียมสถานที่ที่ใช้ในการทดลองบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 35 เครื่อง โดยจัดให้ผู้เรียน 1 คน ประจำเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง

ขั้นตอนการทดลอง

1. ผู้วิจัยดำเนินการปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และวิธีในการเรียน และดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยทำการอธิบายเกี่ยวกับการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. จัดเตรียมผู้เรียนให้นั่งประจำเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 คน ต่อ 1 เครื่อง
3. ผู้สอน อธิบายขั้นตอนและแนะนำวิธีการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้นักเรียน ฟัง และกำหนดขั้นตอนการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้ ตอนที่ 1 หน่วยรับข้อมูล ใช้เวลา 50 นาที , ตอนที่ 2 หน่วยประมวลผลกลางและหน่วยแสดงผล ใช้เวลา 50 นาทีและตอนที่ 3 หน่วยความจำ ใช้เวลา 50 นาที
4. นำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ไปทดสอบพื้นฐานความรู้ ก่อนเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนที่จะทำการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์
5. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยในแต่ละตอนจะต้องมีการทำแบบฝึกหัดและเล่นเกม ระหว่างเรียนในแต่ละเรื่องและทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยผู้วิจัยควบคุมชั้นเรียนด้วยตนเอง
6. เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้ว จึงให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยตนเอง
7. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
8. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.61/82.68 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ได้กำหนดไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 11.76 นำไปเปรียบเทียบกับค่า t ที่ $df (33-1)=32$ มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” อยู่ในระดับ ดี เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวม ($\bar{X} = 4.35$, $S.D=0.56$)

อภิปรายผล

1. จากการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.02/82.58$ สูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยธิดา ปิยะนามวานิช (2550:111) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เกมปฏิสัมพันธ์ เรื่องคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งครุ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $87.70/85.33$ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัชวาล ต่อชีพ (2552:58) ได้ผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $82.22/80.41$ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ เงินไพโรจน์ (2552:65) ได้พัฒนาเกมการสอนแบบมัลติมีเดีย เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์และการทำงานของคอมพิวเตอร์ สำหรับช่วงชั้นที่ 2 มีประสิทธิภาพ $89.73/80.82$ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรางคณา โกมลผลิน (2549:79) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน สารการเรียนรู้พื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $89.88/88.33$ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ปัจจัยที่ส่งผลให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ $80.02/82.58$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกมครั้งนี้ก่อนที่จะสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้มีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์เนื้อหา พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในการสร้างบทเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างขึ้นนี้อาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้แนวพฤติกรรม กล่าวได้คือ เนื้อหาและแบบฝึกหัดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความครอบคลุม และมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก แบ่งเนื้อหาเป็นตอน ๆ จัดโครงสร้างอย่างเป็นระเบียบและมีความเกี่ยวเนื่องกัน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเกิดความคิดรวบยอด เกิดความรู้สึก ทำท่ายเมื่อนักเรียนเกิดความรู้และเข้าใจนักเรียนก็จะสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ การจัดลำดับเนื้อหาเป็นหน่วยการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนรู้กฎเกณฑ์ของหลักภาษาไทย ก่อนแล้วมีตัวอย่างสนับสนุน และการทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สอดคล้องกับ

ความคิดเห็นของ ฟรานด์เซน (Frandsen) กล่าวโดยสรุปว่า การถ่ายโอนความรู้จะเกิดขึ้นหากนักเรียนสามารถรู้กฎเกณฑ์ หรือหลักทั่ว ๆ ไปแล้วผู้เรียนจะเกิดความคิดรวบยอด (Concept) และทักษะ (Skill) และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างแรงจูงใจของมาโลน (Malone) (อ้างถึงในถนอมพร เลาหจรัสแสง 2542: 111-114) แนวคิดเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้และทฤษฎีสร้างแรงจูงใจของมาโลน (Malone) เป็นทฤษฎีสร้างแรงจูงใจในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกมโดยตรง ซึ่งทฤษฎีประกอบไปด้วยความท้าทาย (Challenge) ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) จินตนาการ (Fantasy) และความรู้สึกที่ได้ควบคุมบทเรียน (Control) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้ ความท้าทาย (Challenge) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกม ควรมีกิจกรรมที่ท้าทาย ซึ่งความท้าทายจะเกิดก็ต่อเมื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นมีเป้าหมาย (Goal) ที่ชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน (ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป) นอกจากนี้ควรให้โอกาสผู้เรียนเลือกระดับความยากง่ายของกิจกรรมตามความสามารถของตนเอง ในขณะเดียวกันมีผลลัพธ์ที่ไม่แน่นอน และทำให้ผู้เรียนเกิดความเคารพในตนเอง สอดคล้องกับของ ทักษิณา สวานานนท์ (อ้างถึงใน ประสทิธิ ดีแป้น 2550 :63) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาเป็นกรอบย่อย ๆ อยู่ตลอด ซึ่งทำให้การทำแบบฝึกหัดในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถเสริมแรงได้อย่างรวดเร็วและให้ผลย้อนกลับทันทีในรูปแบบของ คำอธิบาย สี สัน ภาพ และเสียง ทำให้เกิดความอยากเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และเกิดความสนใจเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับถนอมพร เลาหจรัสแสง (อ้างถึงใน วัชรระ เยียรรงค์ 2549 :91) กล่าวถึงประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า ผู้เรียนสามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองในเวลาและสถานที่ซึ่งผู้เรียนสะดวก ในด้านข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้ให้ความเห็นว่า ควรจัดทำสื่อให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนและใช้เวลาไม่มากนัก ผู้วิจัยได้มีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อ และการจัดทำคู่มือการใช้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ การประเมินและแก้ไขออกแบบว่ามีความสำคัญมากในการออกแบบบทเรียนอย่างมีระบบ ซึ่งทำให้ได้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ตามกระบวนการของการวิจัย และพัฒนา (Research and Development)

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านการออกแบบเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตัวบทเรียนมีทั้ง ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ มีเสียงบรรยาย เสียงดนตรีประกอบ เกม และแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามหลักการและทฤษฎี ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ สกินเนอร์ (อ้างถึงใน บุปผาชาติ ทัพพิกรณ์ และคณะ 2544 : 36 - 42) คือ แบ่งบทเรียนแต่ละบทออกเป็นสวณย่อยเป็นขั้น ๆ อาจเรียกว่า เฟรม ในแต่ละเฟรมจะประกอบด้วยเนื้อหา ซึ่งมีความคิดรวบยอดที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจการจัดกรอบเนื้อหาต้องเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ผู้เรียนต้องตอบคำถาม

ทุกเฟรมใหญ่ถูกต้อง การเสริมแรงจะมีทุกครั้งที่คุณเรียนตอบคำถาม ผู้เรียนจะได้รับผลป้อนกลับ วาตอบถูกหรือตอบผิดในทันทีทันใด และบทเรียนจะไม่กำหนดช่วงเวลาศึกษาในแต่ละเฟรม แต่จะขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นสำคัญ การลำดับเนื้อหาในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเรื่องย่อย ๆ ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ ตามความต้องการ มีแบบฝึกหัดอยู่ตอนท้ายของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถฝึกทำแบบฝึกหัด แล้วทราบทันทีว่าตนเองตอบถูกหรือผิด ทำให้เกิดแรงจูงใจและความพยายามที่จะ เรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับ เยาวลักษณ์ เจริญบรรจง และคณะ (อ้างถึงใน ประสทธิ ดีแป้น 2550 :17) ได้กล่าวว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ องค์ประกอบด้านการออกแบบการสอนและองค์ประกอบด้านการออกแบบหน้าจอ หรือองค์ประกอบด้านการการสนทนา จะให้ความสำคัญที่การนำเอาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและทฤษฎีด้านจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบบทเรียน โดยเริ่มตั้งแต่การประมวลเนื้อหาวิชาที่สอน การวิเคราะห์เนื้อหา การแบ่งหน่วยเนื้อหา การกำหนดรูปแบบและกิจกรรมการสอน การมีปฏิสัมพันธ์และการประเมินการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านการออกแบบหน้าจอนั้น จะเกี่ยวข้องกับเทคนิคในการนำเสนอเนื้อหาบนจอภาพคอมพิวเตอร์ การจัดองค์ประกอบของหน้าจอ การใช้ภาพ กราฟิก เสียง สี และตัวอักษรเพื่อการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้และทฤษฎีการรับรู้ นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการออกแบบหน้าจอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความถนัดและความสามารถของแต่ละคนอีกด้วย

สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เพราะเป็นบทเรียนที่สร้างและมีการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามที่ได้กำหนด โดยผู้เชี่ยวชาญและมีการทดลองการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม ปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนจนบทเรียนมีประสิทธิภาพตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์เมธีประมุข ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สูงกว่าก่อนเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรเชียรยงค์ (2549:บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมใจ สืบเสาะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบไฮเปอร์มีเดีย วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น พบว่า การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนสามารถศึกษาได้ เร็วช้าตามวุฒิภาวะตามสติปัญญาและความพร้อมของแต่ละคน โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างขึ้นนี้ ผู้เรียนมีโอกาสควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง แต่มีข้อตกลงตรงกันคือ ผู้เรียนจะต้องทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนนอกจากนั้นต้องทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ทุกหน่วย ส่วนเกม ในแต่ละหน่วยนั้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติเพื่อเป็นการทบทวนความคิดรวบยอดของนักเรียน จากการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนที่มีการเรียนรู้เร็ว จะมีความกระตือรือร้นในการศึกษาบทเรียน เพื่อต้องการศึกษา หน่วยการเรียนรู้ต่อไป ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ นั้น มีความความก้าวหน้าในการเรียนมากขึ้น โดยไม่ต้องรอเรียนไป พร้อมกับคนอื่น จึงทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น แต่ในทางกลับกันก็พบว่า นักเรียนที่เรียนค่อนข้างอ่อนจะเกิดความท้อถอยในการเรียน เพราะนักเรียนต้องอ่านทำความเข้าใจกับจุดประสงค์ของการเรียน บทเรียน เล่นเกมทบทวนความจำ และแบบทดสอบด้วยตนเอง ซึ่งจะศึกษาได้ค่อนข้างช้ากว่านักเรียนที่มีความสามารถ ผู้วิจัยจึงคอยกระตุ้นให้กำลังใจ และให้คำแนะนำเมื่อเกิดปัญหา เมื่อนักเรียนทำคะแนนได้ดีหรือสูงขึ้น ก็จะกล่าวชมเชยเพื่อให้กำลังใจเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะศึกษาบทเรียนและทำแบบฝึกในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป สอดคล้องกับ จตุพร ทรงประสิทธิ์ (อ้างถึงใน ชัชวาล ต่อชีพ 2552:22) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมเป็นแบบหนึ่งของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งต้องการที่จะทำให้ การเรียนเป็นเรื่องสนุก ตามแนวคิดภาษาอังกฤษที่ว่า Learning is Fun โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน ให้เกิดขึ้น เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน สอดคล้องกับ กนก จันทรทอง (2544: 70) ที่กล่าวว่า ลักษณะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีต้องสามารถตอบสนองหรือให้ผลย้อนกลับโดยทันที (immediate feedback/response) และตาม กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) กฎนี้กล่าวถึง การสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง การฝึกหัดทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้และคงทน รูปแบบการนำเสนอบทเรียน ถือเป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยเสนอเนื้อหาในลักษณะของมัลติมีเดีย ประกอบด้วย ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ประกอบกันให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และน่าสนใจ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบบทเรียนให้นักเรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนได้ เช่น การพิมพ์ชื่อ การคลิกปุ่มต่าง ๆ เพื่อศึกษา และเกมระหว่างเรียนจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ และความสามารถในการสร้างสถานการณ์โดยใช้ศักยภาพ

ด้านต่าง ๆ ของสื่อเพื่อเป็นการทบทวนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ได้ จะช่วยให้เกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็สนุกสนานและเพลิดเพลินกับกิจกรรมที่จัดขึ้นด้วย

สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพสูงทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้ดี มีความสนใจเพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนสามารถทบทวนความรู้ และคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เป็นแบบหนึ่งของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งต้องการที่จะทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก ตามแนวคิดภาษาอังกฤษที่ว่า Learning is Fun โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน ให้เกิดขึ้น เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนนั่นเอง

3. จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธี ประมุข” พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X}=4.29$, S.D= 0.50) เมื่อแยกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ มีดังนี้ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ด้านการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยภาพรวมของความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี ($\bar{X}= 4.31$, S.D= 0.48) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้านเนื้อหาบทเรียน โดยภาพรวมของความคิดเห็นอยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 4.30$, S.D= 0.55) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้านการนำไปใช้ โดยภาพรวมของความคิดเห็นอยู่ในระดับ ระดับ ดี ($\bar{X}= 4.23$, S.D= 0.48) สอดคล้องกับงานวิจัยของอิสริย์ ยังอยู่ (2547:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป การวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนชอบที่จะเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เนื่องจากบทเรียนมีรูปภาพ มีภาพเคลื่อนไหว มีภาพนิ่งประกอบ มีเสียงประกอบ มีเกมประกอบ ทำให้นักเรียนสนุกสนาน เพลิดเพลิน และได้เข้าใจมากขึ้นและสามารถจดจำในอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น เพราะเป็นสื่อที่ทันสมัยและเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน จากเดิมที่มีครูผู้สอนเป็นผู้สอนบรรยายเพียงอย่างเดียวและสื่อที่ขาดความน่าสนใจสำหรับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับ การเรียนการสอนที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ขณะนักเรียนใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกมนั้น ผู้วิจัยควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและวิธีการใช้ทักษะเกมต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมอื่น ๆ ต่อไป

2. ควรนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไปเผยแพร่บนระบบ E-Learning ของโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” เพราะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษา และ บุคคลทั่วไป และสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลาที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมีเกม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคอมพิวเตอร์คู่กับวิธีการสอนรูปแบบอื่นๆ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กนก จันทร์ทอง. “บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน”. วารสารวิทยบริการ 12,1 (มกราคม-เมษายน 2544) : 66-75, (2544)

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544”.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์, (2544:23).

ชัชวาล ต่อชีพ. “การผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. รายงานการศึกษานิเทศก์ ประเมินผล การศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น , (2552).

ถนอมพร เลหาจรัสแสง. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ : วงศกมล โปรดักชั่น , (2542)

ธรรมเกียรติ กันนอริ. พลิกสถานการณ์บนพื้นฐานกฎหมายปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ขวณพิมพ์, (2543).

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์ และคณะ. ความรู้เกี่ยวกับมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, (2544)

ประสิทธิ์ ดีแป้น. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” รายงานการศึกษานิเทศก์ ประเมินผล การศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (2550)

ปิยะธิดา ปิยะนามวานิช. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เกมปฏิสัมพันธ์ เรื่อง

- คอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี,
(2550).
- พรทิพย์ เงินไพโรจน์. “การพัฒนาเกมการสอนแบบมัลติมีเดีย เรื่อง ส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์และ
การทำงานของคอมพิวเตอร์ สำหรับช่วงชั้นที่ 2.” ปัญหาพิเศษ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, (2552).
- โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข”. งานทะเบียนและวัดผล. ฝ่ายวิชาการ, (2551).
- วรางคณา โกมลผลิน . “การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน
สาระการเรียนรู้พื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, (2549).
- วัชร เยียรยงค์. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
เทคโนโลยี เรื่องส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2.” สารนิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปกร, (2549).
- วุฒิชัย ประสารลอย. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน : นวัตกรรมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร
: วี.เจ.พรินติ้ง.(2543)
- สมใจ สืบเสาะ. “การพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบไฮเปอร์มีเดีย
วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์เทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กรุงเทพฯ, (2544).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, (2542)
- อิสริย์ ยังอยู่. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม.” สารนิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปกร, 2547.
- ภาษาต่างประเทศ**
Frandsen . Educational psychology .by Frandsen. Arden N Published. (1961).